

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 112.835 van 25 november 2002
in de zaak A. 115.526/XIV-8085.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat K. VAN PETEGEM,
 kantoor houdende te 9060 ZELZATE,
 Leegstraat 217

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Russische nationaliteit, op 9 januari 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 december 2001 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 5 september 2001 tot weigering van verblijf;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 1 februari 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het administratief dossier van de eerste verwerende partij en de nota van de tweede verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 9 september 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 oktober 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat F. LANDUYT die, loco Advocaat K. VAN PETEGEM verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur E. VISSERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van Russische nationaliteit, is in België binnengekomen op 13 augustus 2001 en heeft zich op 29 augustus 2001 vluchteling verklaard.

1.2. Op 5 september 2001 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken ten aanzien van verzoekster een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 12 december 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 5 september 2001 tot weigering van verblijf. Dit is de bestreden beslissing. De motivering van de beslissing luidt als volgt :

“Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U bent Russisch staatsburger. U kende in uw land van oorsprong problemen omdat uw man halfjoods van afkomst is. U verliet de Russische Federatie op 12 augustus 2001, vergezeld van uw minderjarige zoon. U kwam in België aan op 13 augustus 2001 waar U op 29 augustus 2001 het statuut van vluchteling aanvroeg. U bent in het bezit van een geldig internationaal paspoort.

Volgens de verklaringen die U op 9 november 2001 voor het Commissariaat-generaal aflegde kende U na het vertrek van uw man T. A. (OV nr. 5.021.282) naar België eind september 2000, in eerste instantie geen problemen. Op 20 juli 2001 wendde U zich tot de dienst voor alleenstaande moeders voor bijstand. Daar werd U gevraagd naar een bewijs van de politie dat uw man het land verlaten had. Op 13 juli 2001 weigerde de politie U een dergelijk attest. U wendde zich tot het Openbaar Ministerie die U

uitnodigde terug te keren op 27 juli 2001. Op 23 juli 2001 werd uw zoon ontvoerd door onbekenden. Op 24 juli 2001 eiste men via de telefoon dat U uw aanvraag bij het Openbaar Ministerie zou intrekken omdat ze dachten dat U de klachten van uw man tegen het RNE verder zou zetten. U deed dit dezelfde dag, waarop U uw zoon terugkreeg. Uit angst voor uw zoon riep U de bescherming van de politie niet in. Hierna kreeg U nog dreigtelefoons waarin geëist werd dat U het land zou verlaten.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw vluchtmotieven volledig voortvloeien uit de problemen die uw man kende. De asielaanvraag van uw man werd in dringend beroep door de Commissaris-generaal bedrieglijk bevonden. Bijgevolg kan ook aan uw asielrelaas geen geloof worden gehecht. Dit blijkt ook uit de tegenstrijdigheden die tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw man werden vastgesteld. Voor het Commissariaat-generaal verklaart U dat uw man, nadat hij een eerste maal was geslagen, 's avonds laat thuiskwam terwijl U naar televisie aan het kijken was (CGVS-verslag, p. 4), terwijl uit de verklaringen van uw man blijkt dat hij rond 2 á 3 uur 's ochtends werd geslagen en dat U sliep op het moment dat hij thuiskwam (CGVS-verslag, p. 5). De problemen die u had met het verkrijgen van financiële hulp, zijn van administratieve aard zonder enig verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Conventie van Genève van 28 juli 1951, vastgesteld worden. De door U in het kader van uw asielprocedure voorgelegde documenten (internationaal paspoort, nationaal paspoort, geboorteakte zoon) veranderen hetgeen hierboven werd uiteengezet niet aangezien ze enkel uw identiteitsgegevens en die van uw zoon betreffen, waaraan niet getwijfeld wordt.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoekster als enig middel aanvoert :

“Vooraangaande en procedure

Het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen meent de asielaanvraag van verzoekster te kunnen afwijzen, hoofdzakelijk omdat verzoeksters asielrelaas zou zijn gesteund op dat van haar echtgenoot.

Nu men ten overstaan van verzoeksters echtgenoot, meende te moeten oordelen dat zijn asielrelaas bedrieglijk voorkwam, meende men aldus evenmin enig geloof te kunnen hechten aan het relaas van verzoekster.

Verzoekster meent dat deze beslissing nietig dient te worden verklaard en dit omwille van de miskenning van een fundamenteel principe van behoorlijk bestuur.

Gebrek aan motivering - schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen

Verzoekster wenst aan te voeren dat iedere deugdelijke motivering ten aanzien van haar persoon ontbreekt.

Verzoekster acht het volkomen onterecht dat men haar asielrelaas als bedrieglijk van de hand zou wijzen, zagezegd omdat zij zich integraal steunt op hetgeen haar echtgenoot overkwam en diens verhaal evenmin werd geloofd.

Het moet opgemerkt dat verzoekster nagenoeg ongeveer een jaar na haar echtgenoot, haar land verliet.

De gebeurtenissen die er de directe aanleiding toe waren dat zij de vlucht meende te moeten nemen, zijn dan ook noodzakelijkerwijze haar zelf en niet haar echtgenoot overkomen, nu deze reeds gedurende een jaar niet meer in diens land verbleef.

Op geen enkel ogenblik heeft men verzoekster(s) verhaal, haar reden waarom zij de Russische Federatie meende te moeten verlaten, op diens eigen merites beoordeeld.

Daarenboven is het steeds bijzonder precair als motivering voor een dergelijke bestreden beslissing aan te halen dat men een persoon niet moet geloven omdat men zijn of haar echtgenoot ook niet meende te moeten geloven, nu men wel eens succesvol de validiteit zou kunnen aanvechten van de jegens die echtgenoot getroffen beslissing, waarmee onmiddellijk iedere deugdelijke motivering komt te ontbreken voor de jegens de andere persoon genomen beslissing.

In casu dient daarbij aangemerkt dat ook de jegens echtgenoot van verzoekster dd. 12 december 2001 getroffen beslissing, voor de Raad van State wordt aangevochten. Een verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring wordt in die zin bij zelfde post als onderhavig verzoekschrift, overgemaakt.

Ook slaat men de plank helemaal mis waar men argumenteert dat verzoekster zich zou steunen op motieven van administratieve aard, meer bepaald dat zij in haar land om financiële steun verzocht en deze niet mocht verkrijgen.

Het dient opgemerkt dat zij helemaal niet in de problemen kwam omdat zij om steunverlening verzocht in haar land, doch omdat aanhangers van de RNE meenden dat het er haar om te doen was de aanklachten van haar echtgenoot tegen vernoemde beweging te doen heropleven.

Dit zijn wel degelijk politieke motieven in de zin van de Conventie van Genève. Het feit dat de aanhangers van de RNE die verzoekster bedreigden, het verkeerd voor hadden, haar handelen verkeerd interpreteren, doet daar niets aan af.

Tenslotte wijst men nog op een zogezegd vermeende tegenstrijdigheid in de verschillende in het dossier afgelegde verklaringen. Het betreft werkelijk zulk een klein detail, dat verzoekster het onredelijk acht daar een dergelijk groot belang aan te hechten.

Uit al hetgeen voorafgaat meent verzoekster dan ook te kunnen besluiten dat de overduidelijk niet-afdoende motivering van de bestreden beslissing, de nietigverklaring ervan verrechtvaardigt.”;

2.2.1. Overwegende dat verzoekster in een enig middel de schending aanvoert van de motiveringsplicht, zoals bepaald in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; dat verzoekster aanvoert dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten onrechte besluit tot de bedrieglijkheid van haar asielrelaas, omdat zij integraal zou steunen op de problemen van haar echtgenoot wiens verhaal eveneens bedrieglijk werd bevonden; dat volgens verzoekster de directe aanleiding van haar vlucht niet terug te brengen is op de problemen van haar echtgenoot, nu deze reeds ongeveer een jaar eerder het land had verlaten; dat tevens verzoekster aanbrengt dat de bestreden beslissing ten onrechte stelt dat zij zich baseert op motieven van administratieve aard, met name de weigering van financiële steun in haar land van herkomst; dat verzoekster opwerpt dat zij niet in problemen kwam omdat zij om steunverlening verzocht had, doch omdat handlangers van de RNE meenden dat zij de aanklachten van haar echtgenoot wou doen herleven; dat verzoekster meent dat zij wel degelijk is gevlucht om politieke motieven in de zin van de Conventie van Genève; dat tot slot verzoekster aanhaalt dat de tegenstrijdigheid waarvan sprake in de bestreden beslissing, een zodanig klein detail betreft dat het onredelijk is daar een dergelijk groot belang aan te hechten; dat verzoekster uit dit alles concludeert dat de motiveringsplicht is geschonden;

2.2.2. Overwegende dat dient te worden aangestipt dat bij het onderzoek naar de eerbiediging van de motiveringsplicht rekening moet worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met de diverse onderdelen van de motivering op zich : zo kan één onderdeel op zich een beslissing misschien niet dragen, maar in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn; dat verzoeksters asielaanvraag op basis van drie verschillende vaststellingen bedrieglijk werd bevonden; dat ten eerste de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uit verzoeksters verklaringen heeft afgeleid dat haar vluchtmotieven volledig voortvloeien uit de problemen die haar echtgenoot

ondervond; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen echter niet heeft geoordeeld, zoals verzoekster verkeerdelijk voorhoudt, dat verzoekster zich integraal baseert op hetgeen haar echtgenoot overkwam; dat integendeel in de bestreden beslissing uitdrukkelijk die feiten van verzoeksters vluchtrelaas worden opgesomd die zich voordeden nà het vertrek van verzoeksters echtgenoot; dat verzoeksters uiteenzetting terzake feitelijke grondslag mist; dat verzoekster het mis heeft waar zij stelt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft geoordeeld dat haar vlucht zou steunen op het feit dat zij geen financiële hulp kreeg in haar land van herkomst; dat in de bestreden beslissing enkel wordt geoordeeld dat de problemen die verzoekster had met het verkrijgen van financiële hulp, van administratieve aard zijn en als dusdanig geen verband houden met de criteria van de Conventie van Genève; dat verzoeksters uiteenzetting terzake irrelevant is; dat, wat de tegenstrijdigheid betreft, dient te worden opgemerkt dat verzoekster deze niet weerlegt door te stellen dat het een detail is; dat de motieven van de bestreden beslissing overeenkomen met de gegevens van het administratief dossier; dat het dan ook niet kennelijk onredelijk is dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op basis van de voornoemde motieven in hun geheel genomen, heeft besloten tot de bedrieglijkheid van verzoekster asielaanvraag; dat de motivering de beslissing blijkt te kunnen dragen en afdoende en deugdelijk is; dat de bestreden beslissing blijkt te zijn genomen in overeenstemming met de wetsbepalingen betreffende de motivering van de bestuurshandelingen, aangezien zij de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen; dat het enig middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientig november tweeduizend en twee, door :

de HH. A. BEIRLAEN, kamervoorzitter,
 K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.